

РЕШЕНИЕ

№ 32919

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **8712** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. Ш. С., ЛНЧ [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ДАБ "Военна рампа" срещу Решение № 4433 от 07. 08. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което му е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност поради нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на акта. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е лицето принадлежи към малцинствената група на таджиките, което обуславя голяма вероятност да бъде подложен на преследване на някое от основанията по чл. 8 от ЗУБ. Моли се съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 4433 от 07. 08. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. Излага съображения в проведеното съдебно заседания, че административния акт е правилен и законосъобразен, издаден е в съответствие с административнопроизводствените правила и материалния закон. Моли съда да отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

След пристигането си в Република България М. Ш. С. е подал молба за международна закрила Вх. № ВР-13-4908 от 19.10.2023 г., след което е регистриран на същата дата и настанен в ПМЗ - Военна рампа. Чужденецът е поканен лично по надлежният ред за провеждане на интервю на

26.10.2023 г. На 25.10.2023 г. е изготвена докладна записка с Вх. № ВР-591, видно от която М. С. не изчаква края на административното производство за предоставяне на международна закрила, а напуска самоволно общежитието на отдел ПМЗ - Военна рампа, където е бил настанен. С решение № 22383 от 20.12.2023г., на заместник-председателя на ДАБ при МС, производството за предоставяне на международна закрила на лицето е прекратено. По-късно М. С. е задържан от властите в Германия и е върнат в Република България съгласно Регламент Д. (Регламент (ЕС) №604/2013). С молба рег.№ УП 15451/12.06.25 г. производството му за предоставяне на международна закрила е възобновено и кандидат - бежанецът е настанен в РПЦ-гр. С., отдел „ПМЗ-кв. Военна рампа“. С жалбоподателят е проведено интервю с рег. № УП - 15451 от 18.06.2025 г., в него чуждият гражданин разказва, че напуснал нелегално А. на 18.08.2021 г., заминал за И., където останал около 2 години и заминал за Турция, прекарал там около 2 месеца. Влезнал нелегално на територията на Република България през месец септември на 2023 г., не е искал да подава молба за закрила, но бил принуден, защото бил арестуван. С Решение 4433 / 07. 08. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

С писма от ДАНС рег. № УП 15451 от 11.12.2023 г. и УП-15451 от 28.07.2025 г. се изказват позиции, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в РБ на лицето.

Със становище рег. № УП 15451 от 30.07.2025 г. на гл. експерт В. А.-П. в РПЦ-С. е предложено на председателя на ДАБ – МС да откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на М. С..

Като част от административната преписка е представена справка, изготвени от дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС относно актуалната обществено-политическа обстановка в А. с вх. № МД-02-320 от 11.06.2025 г. В открито съдебно заседание от 02.10.2025 г. е предоставена и актуална справка от А. с дата 04.07.2025 г.

От Върховния комисариат за бежанците при Организацията на обединените нации (ВКБООН) не е получено писмено становище.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 11. 08. 2025 г., а жалбата е депозирана на 18.08. 2025 г. , в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с

установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в А. лично поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Причините, поради които М. С. е напуснал А. се основават най-вече на това, че търси по-добри от финансова гледна точка условия за живот в Европа. Нещо повече, очевидно лицето не е имало намерение да получи международна закрила в Република България, в противен случай същия е нямало да напусне нелегално страната ни и да стигне до Германия, откъдето впоследствие да бъде върнат в Република България, като компетентна по разглеждането на молбата му за международна закрила. Като подкрепя към гореизложения извод - че лицето не е имало намерение да подаде молба и да ползва закрилата на страната ни, говори и фактът, че при първоначалното си преминаване на територията на Република България от Турция, чуждият гражданин не се е предал сам на българските власти, а е бил задържан. Това обуславя извода, че М. С. е целял да премине нелегално през територията на България по незаконен начин, най-вероятно за да се установи в държава от З. Европа. С оглед фактите съдържащи се в административната преписка, проведеното интервю и установеното в хода на съдебното производство категорично се обуславя извода, че лицето няма желание да остане на територията на Република България, а само използва процедурата за получаване на международна закрила с цел да осуети изпълнението на наложените му ПАМ от органите на МВР. За това категорично свидетелства и самоволното му напускане на общежитието на РПЦ-С. още при първото прекратено производство през 2023 г.

По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживее по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживее. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в А. се съдържа в приложените по делото справки. От тях е видно, че насилието в А. не е безогледно и повсеместно на цялата територия. Обстановката в А. сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на чужденеца е налице страх от преследване. Не е установено спрямо него да е налице страх от преследване, както и да е налице реална опасност, която да е била повод за напускането му. Дори да е налице обща ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация. Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата му по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. От информацията по справките не може да се направи обоснован извод, че А. се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Въпреки че определени уязвими групи могат да попаднат в хипотезата на чл. 9, според настоящия съдебен състав лицето търсещо закрила не попада в тази категория.

Административният орган е обсъдил всички разпоредби на чл. 9 от ЗУБ по силата, на които лицето може да получи хуманитарен статут и е стигнал до извод, че същият не отговаря на необходимите предпоставки.

Съдът намира, че желанието на чужденеца е било преди всичко да стигне до Европа, като се възползва от общественно-политическата и социално-икономическа обстановка в А.. Така той създава бежанска история от общоизвестни за страната факти, но неговата основна цел и причина за напускането е да търси по-добър живот от финансова гледна точка. Задържането му в Германия и нежеланието за лично явяване пред съда, както и незаинтересоваността му от провежданата процедура пред административния орган, видна от проведеното интервю, ясно обуславя извода, че лицето е по-скоро икономически мигрант, без нужда от международна закрила по смисъла на ЗУБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, спазена е изискуемата от закона форма като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му и акта е издаден в съответствие с целта на закона, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 86-ти състав:

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ш. С., ЛНЧ [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ДАБ "Военна рампа" срещу Решение № 4433 от 07. 08. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: